

PROIECT

DREPTURILE COPILULUI

BIBLIOGRAFIE : "Drepturile copilului"-versiune prescurtata

SALVATI COPIIII!

Comportamente prosoziale si antisociale

Aflam zilnic din ziare,de la radio si TV ca oamenii se ajuta, salveaza vieti, doneaza sume de bani pentru sinistrati, ofera adapost, ofera locuri de munca. Din aceleasi

surse aflam despre hotii, violuri si agresivitate. Realitatea in care traim ne arata ca toate acestea exista cu adevarat. La scoala, colegii se ajuta intre ei atunci cand apar probleme de sanatate sau de familie. Uneori inasa, langa noi, doi colegi se bat, isi vorbesc intr-un limbaj jignitor ; la poarta scolii ne asteapta cate-o banda organizata sa ne buzunareasca ; acasa, apartamentul vecinului a fost spart, masina noastra a disparut din fata blocului.

Comportamentul prosocial este un comportament intentionat, realizat in afara obligatiilor profesionale si orientat spre conservarea si promovarea valorilor sociale.

Fapte precum ajutorul acordat semenilor, apararea proprietatii, a bunurilor, apararea legii, a dreptatii, reprezinta comportamente prosociale. Unii psihologi exprima manifestarile prosociale prin faptele ca fiecare dintre noi se simte dator sa acorde sprijin persoanelor care depind de el. Reusita ne ofera satisfactii morale, iar esecul ne trezeste sentimente de culpabilitate. Se presupune ca fiecare dintre noi considera ca, daca ii ajuta pe ceilalti, va fi ajutat la randul lui cand va avea nevoie. In stabilirea relatiilor dintre ei, oamenii au tendinta de a mentine un anumit echilibru intre ceea ce se ofera si ceea ce se primeste. Daca acest beneficiu intre costuri si beneficii nu functioneaza, se pot produce stari de disconfort psihic.

Comportamentele antisociale sunt fie voite, intentionate, savarsite de persoane care incalca in mod constient legile juridice si normele morale, fie de persoane bolnave, cu tulburari grave de personalitate.

Prezenta lor in societate trebuie explicata nuanat, luand in considerare conditiile de viata, economico-sociale, precum si pe cele culturale. Oricat de grele ar fi inasa acestea, ele nu pot fi transformate in nici un caz in alibi pentru aparitia comportamentelor violente, distrugatoare.

Formele de comportament pro- si antisociale sunt :

- ✓ cooperarea;
- ✓ sprijinul;
- ✓ toleranta;
- ✓ agresivitatea.

Cooperarea este un tip de comportament prosocial prin care unele persoane isi unesc priceperea si fortele pentru a rezolva impreuna o sarcina.

Sprijinul acordat celorlalti atunci cand situatia o cere este un alt comportament prosocial.

Toleranta reprezinta o caracteristica a comportamentului nostru, manifestata atunci cand alegem sa nu interzicem sau sa nu impiedicam comportamentul altei persoane, chiar daca il dezaprobam si am avea putinta sa-l influentam.

Agresivitatea este o forma distructiva de comportament care se concretizeaza in producerea unor daune materiale sau umane.

Dreptul copilului la viata

Dreptul copilului la viata a fost stipulat de catre Conventia Natiunilor Unite. El nu este doar un drept, ci o adevarata lege juridica pentru parintii de pretutindenii ; si,

bineinteles este o lege a bisericii, a lui Dumnezeu, ca orice fiinta de pe pamant are dreptul la viata.

In toate colturile lumii se intalnesc abateri de la acest drept. Noi o sa ne oprim decat la tara noastra, Romania. Sunt multe cazuri de abandon in patria noastra. Cele mai multe cazuri se intalnesc la o comunitate care s-a stabilit de timpuriu in Romania, anume romnii. Cei care fac acest lucru nesabuit folosesc ca alibi in majoritatea cazurilor faptul ca nu au o situatie financiara acceptabila pentru a mai intretine si un copil.

Asta asa este! Traiul in Romania este foarte greu, mai ales daca venitul familial este cel minim si mai trebuiesc intretinuti si copiii. Nimeni nu poate sa afirme contrariul. Dar te intrebi, oare in ce secol traim?! suntem in secolul XXI. Anticonceptionalele s-au inventat cam de multisor si sunt destule si accesibile pentru toti oamenii.

Mai rar intalnim cazuri in care o persoana de nationalitate romana sa fie in stare de acest lucru. Dar nu sunt inexistente.

Alt motiv datorita caruia anumiti parinti denaturati- caci altfel nu pot fi numiti- sunt bolile psihice. Si totusi, cum am mai spus si mai sus, acesta nu poate fi luat ca un alibi. Intr-adevar, intr-un proces juridic acest « impediment » pentru a-ti creste copilul este luat in calcul. Dar daca exista aceste dificultati psihice- pe care este imposibil ca tatal sa nu le fi observat- de ce le este permisa aducerea pe lume a pruncului ?

Dar asta e ! Din pacate traим intr-o tara inca neajunsa la civilizatia total - lucru care poate fi vazut oriunde.

Speram ca toate acestea sa dispara si sa devina decat triste amintiri! Pentru ca acest lucru sa devina realitate, toti oamenii de pe pamant trebuie sa lupte impotriva mortalitatii infantile !

Dreptul copilului la recreere si joc

Dreptul copilului la recreere si joc a fost stipulat de catre Conventia Natiunilor unite. Ca toate celelalte drepturi si acesta este foarte important.

Cand spui 'recreere si joc', mintea in primul rand se gandeste la relaxarea fizica sau la felul cum copiii isi ocupa aproape tot timpul. Dar aceste doua lucruri sunt mult mai importante de atat. Jocul ajuta copilul sa se destinda si sa se relaxeze nu numai fizic, ci si moral. Iar organismul unui copil cere si el aceasta recreere. Este un lucru normal si chiar vital pentru o mica fiinta.

Nimic nu este mai placut pentru un copil decat sa se joace. Dar dupa o zi grea si agitata, chiar si unui adult ii prieste o clipa de recreere. Orice copil are dreptul la joc, odihna, recreere si la activitati cultural-artistice potrivite varstei sale.

Dreptul copilului de a-si exprima opinia

Acest drept a fost instaurat de catre Conventia Natiunilor Unite intre drepturile copilului. Dreptul la exprimarea propriilor opinii, libertatea de gandire, constiinta si religie trebuie garantat oricarui copil.

Sunt multe cazuri in care acest drept este respectat, dar si multe in care el este incalcat. O sa incep cu unul dintre ele si va las pe dumneavoastra, draga cititorule, sa decizi in ce parte se inclina.

La divortul parintilor, legea spune ca minorii peste 14ani au dreptul sa decida cu care dintre parinti doreste sa locuiasca de-acum inainte, luandu-se in calcul mai intai interesul superior al minorului. Dar daca copilul acela a trait alaturi de amandoi timp de 14 ani, cum ar putea renunta sa locuiasca cu unul dintre cei doi, in favoarea celuilalt. Cum ar putea acel copil sa decida? Acum, revenind la problema noastra, daca stai sa te gandesti din punct de vedere legal, dreptul copilului este in totalitate respectat. Dar pe de alta parte, nu ar fi mai bine ca decizia aceasta sa fie luata inca de acasa, astfel inact cei doi parintisa incerce sa-i explice copilului toate conditiile si posibilitatile intr-o maniera civilizata si nu „tragand”copilul fiecare in favoarea sa.

Acum sa vedem un caz in care dreptul copilului de a-si exprima opinia este incalcat. Toata lumea a intalnit acest caz, fie ca cel care l-a incalcat, fie cel care a avut de suferit de pe urma incalcarii dreptului sau un simplu spectator.

Fratele tau mai mare a venit cu doua ore mai tarziu decat trebuia sa fie acasa. Mama ta l-a asteptat pana tarziu suparata. Ce gandesti? „Sigur o sa-l pedepseasca rau!” Vine si fratele tau. Mama ta nu-i reproseaza nimic, chiar il invita la masa pe „scumpul fiu”. A doua zi, tu intarzii 5minute de la scoala deoarece profesoara nu ti-a dat drumul mai devreme. Mama ta iti tine predica o ora. Tu, cunoscand povestea de ieri, doresti sa afli de ce fratele tau a fost mai privilegial decat tine. Ce raspuns primesti? „Nu te intereseaza pe tine?! Nu ai nici un drept sa vorbesti!”

V-am prezentat cate un caz din fiecare categorie. Se spune ca legile sunt facute pentru a fi incalcate. Dar parerea mea este ca legile sunt concepute ca toate lucrurile sa fie perfecte. Dar toti stim un lucru:

nimeni si nimic nu e perfect!

Dreptul copilului la educatie si participare la viata culturala

Dreptul copilului la educatie si participare la viata culturala a fost stipulat de catre Conventia Natiunilor Unite. Intai cred ca ar trebui sa explic la ce ma refer cand spun educatie. Sa nu va ganditi la educatia scolara, la invatatura. Ma refer la educatia extrascolara, cea pe care un copil o primeste pana in scoala si cea din afara scolii.

Toti copiii au dreptul de a avea o viata sociala, culturala cat mai bogata. Acest drept rar este nerrespectat. Este, dupa parerea mea, singurul drept care in proportie de 80%este respectat.

Viata culturala cuprinde activitati cum ar fi vizitarea muzeelor, a bibliotecilor, excursiile educative etc.. Mai sus am mentionat ca acest drept este respectat in proportie de 80%. Dar cele 20% oare unde sunt? Va spun si unde se afla ele. Mai bine va dau un exemplu pe care sunt convinsa ca majoritatea l-ati observat. Toti ne ducem la biblioteca. Poate ati avut ocazia de a vedea cum se comporta bibliotecarul cu un copil care nu este de aceeaasi rasa cu noi (adica tigani). Nu fac acuzatii pentru toti bibliotecarii, dar cine se recunoaste in paragraful de mai jos, mai bine isi lasa capul in jos si nu mai repeta pe viitor acest lucru.

Ma aflam la biblioteca din orasul meu pentru a procura o carte. In fata mea se aflau inca trei copii (printre care si un baiat tigan). El cere o carte –careia i-am uitat numele. Bibliotecara ii raspunde cam pe un ton ciudat ca nu o are (fara macar sa verifice acest lucru). Trece si al doilea copil, isi ia cartea si pleaca. La al treilea s-a ivit o surpriza comica intr-un fel, dar -ca I.L. Caragiale- trecem de la comic la dramatism. Acest copil cere exact aceeasi carte ca si primul baiat. Dar... minune! Acum are cartea! M-am uitat mirata, dar nu am indraznit sa comentez nimic.

Dupa cum ati vazut si voi, acesta este un fapt minor, dar exista altele mult mai grave! In majoritatea cazurilor, cauza este rasa sau familia din care provine minorul.

Orice copil are dreptul la educatie. Educatia trebuie sa pregateasca copilul pentru viata, sa-i dezvolte respectul pentru drepturile omului si sa-l formeze in spiritul intelegeri, pacii si tolerantei.

Dreptul copilului la protectie impotriva drogurilor, conflictelor militare, abuzurilor sexuale, maltratarii fizice si psihice, vanzari si traficului de copii

Acest drept a fost instaurat de catre Conventia Natiunilor Unite cu privire la drepturile copiilor. Orice copil are dreptul la protectie impotriva folosirii drogurilor si narcoticelor. Minorul nu trebuie implicat nici in distribuirea si traficul lor.

Nici un copil sub varsta de 15ani nu poate participa direct la conflicte militare. Copiii sub aceasta varsta au dreptul de a refuza inrolarea. Legile internationale umanitare privitoare la conflicte trebuie respectate.

Orice copil are dreptul la protectie impotriva exploatari sexuale si a abuzului sexual, inclusiv impotriva prostitutiei si a pornografiei. Vanzarea, traficul si rapirea copiilor trebuie impiedicate. Copilul are dreptul de a fi protejat impotriva violentei fizice sau psihice si impotriva maltratarii.

Incalcarea acestor drepturi duc la pedepsirea cu inchisoarea a celor implicati in ele cat si a complicilor sai.

Dreptul copilului la o viata sociala normala

Orice copil are dreptul de a-si cunoaste ambii parinti si dreptul de a creste intr-un mediu familial sigur. Ambii parinti au o responsabilitate primara comuna in cresterea si educarea copilului, iar statul trebuie sa-I sprijine in aceasta actiune. Copilul care nu traieste cu ambii parinti are insa dreptul de a-i vedea in mod regulat. Numai in cazuri exceptionale, si atunci pentru a asigura interesul superior al copilului, autoritatile pot separa copilul de parintii sai. In aceste imprejurari, minorul are dreptul la ingrijire speciala. In acest caz, copilul are dreptul de a fi plasat intr-o familie, adoptat sau trimis la apartamente sociale.

Aici apar incalcari ale altui drept, mai exact cel care spune ca minorul trebuie protejat impotriva exploatarei economice sau impotriva muncii grele care poate dauna sanatatii sau poate impiedica cresterea si dezvoltarea normala a copilului. Desi dupa ce copilul este plasat intr-o familie sau adoptat se realizeaza o ancheta numita expertiza – care ar trebui sa stabileasca daca mediul unde va locui minorul de acum inainte este unul sigur si normal-, dupa ce s-a incheiat aceasta apar (nu ma refer la toate cazurile) adevaratele conditii de trai ale copilului. El este pus sa munceasca in conditii nefavorabile sau este tratat mai rau decat un animal.

Daca este plasat intr-un apartament social, acolo viata este mai buna (decat ar fi fost daca era adoptat) in sensul urmator: dac ar fi fost dat la o familie, copilul s-ar fi simtit ca un strain. Si ca oricare, el ar fi avut nevoie de sprijin financiar, moral etc., pe care poate i l-ar fi oferit, dar –cum am mai mentionat- ca la un animal: ia, ma, si tu de-aici!

Din pacate, acesta este un drept incalcat in viata de zi cu zi si greu ne putem etala cu el.